

[Socialministeren.]

sen om en udtalelse om fastlægeordningerne på plejehjemmene.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for den redegørelse, der blev givet for forholdene, som de er, og jeg har taget til efterretning, at kommunalbestyrelserne kan vælge, at beboerne står i sygesikringen og dermed har de rettigheder, der er forbundet dermed.

Men problemet, som er rejst, og som jo er rejst i pressen, er netop, om ikke det for de ældre undertiden kan være særdeles tyngende, at de ikke kan bevare noget af det, der hører deres egen person og deres egen persons omsorg til, og det vil i den forbindelse sige det frie lægevalg. Det siges af ministeren, at hjemmet får hele ansvaret for beboernes behandling, og det er vel så rigtigt, som det er sagt, men der kan alligevel godt for mig at se være behov for, at den læge, der virkelig kender den pågældende, der er anbragt i plejehjemmet, også får adgang til at behandle sin patient videre, selv om ansvaret for den behandling, der foregår, så i øvrigt hører til hjemmet.

Jeg er enig med ministeren i, at bestræbelserne bør gå på, at vore ældre medborgere længst muligt kan blive i eget hjem, men når de ikke kan det længere, synes jeg, at man i så høj grad, som det er gørligt, bør begrænse, hvad der følger af at blive anbragt i plejehjem, og jeg er derfor meget tilfreds med, at ministeren sluttede med at sige, at man har anmodet sundhedsstyrelsen om at finde frem til en ordning, hvorefter der ikke er påtvunget fast læge for dem, der er plejehjemsanbragt.

Socialministeren (Eva Gredal):

Blot en enkelt korrektion til det sidste. Det, jeg sagde, var, at vi havde bedt sundhedsstyrelsen om at vurdere fastlægeordningerne ved hjemmene. Vi har ikke truffet den endelige beslutning om, hvad der vil ske. Vi må først have sundhedsstyrelsens vurdering.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne føje til, at så beder jeg ministeren alvorligt overveje, når der kommer svar fra sundhedsstyrelsen med vurdering af fastlægeordningen, da at fravige denne, således at der bliver tale om, at vore ældre

medborgere får retten til at bevare deres egen læge efter eget valg — den person, som har kendt dem, og som ved, netop hvordan de egentlig bør have det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Albertsen (S)* til socialministeren:

„Vil ministeren tage initiativ til, at sociale selvejende institutioners ledelse fremtidig vælges på demokratisk vis, hvorved brugernes interesser kan sikres varetaget samtidig med, at ansvaret for institutionernes økonomiske dispositioner kan placeres?“
(Spm. nr. 321).

Skriftlig begrundelse.

Mange institutioner har igennem adskillige årtier fået overdraget betydelige arbejdsopgaver, som kun kan realiseres i kraft af store offentlige refusioner. Disse institutioners ansvarlige ledelser består almindeligvis af selvsupplerende bestyrelser, der kommer fra bestemte kredse uden at have hverken medarbejderrepræsentation eller repræsentanter fra brugerne af disse institutioner som valgte led i den ansvarlige ledelse.

En sådan styrelsesform må anses for udemokratisk og utidssvarende. Den seneste tids røre om sådanne institutioners dispositioner må også give anledning til bekymring for, hvorledes ansvarsfordelingen i realiteten er i slige foretagender. Et initiativ fra socialministeren med henblik på sådanne institutioners vedtægter, udarbejdet efter rimelige, demokratiske spilleregler, der samtidig tilgodeser såvel det offentlige som medarbejdernes og brugernes interesser, bør derfor omgående foretages, ligesom ministeren bør kunne fastsætte honorarer og lønninger for sådanne institutioners ledende personer.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil gerne benytte anledningen til at understrege, at efter bistandsloven er det fulde ansvar for institutionernes ledelse og drift, herunder også det økonomiske ansvar, henlagt henholdsvis til amtskommuner og kommuner.

Som det er tilfældet for de amtskommunale og kommunale institutioner, vil også de